

L'entrellat

Toni Canyís

Quatre setanta-cinc

És demagògic afirmar que el conseller d'Economia català, Antoni Castells, ha hagut de recórrer a l'emissió de bons perquè a la caixa ja no hi queda res per a poder pagar les factures. La Generalitat sempre ha hagut de fer emissions de deute públic per poder anar tirant, perquè amb el finançament que li arribava no en tenia. La diferència, ara, és que els inversors estrangers ja no estan interessats a comprar-ne. Castells ha anat ajornant pagaments tot l'estiu, però finalment ha hagut de buscar una alternativa: finançar-se amb els estalvis dels ciutadans. No és res d'estrany, ho fan tots els estats. El fet extraordinari d'aquesta emissió és el preu anormalment elevat, un 4,75% d'interès. És cert que se n'havia d'assegurar l'èxit enfront de les alternatives d'inversió, però la Generalitat pagarà tres punts més que l'estat espanyol per un producte similar, les lletres a un any. No deixa de ser el veredicte del mercat sobre la capacitat de la Generalitat per tornar els diners amb relació a la que té l'estat. En definitiva, del finançament de les institucions catalanes en comparació amb les espanyoles. Per això no té cap gràcia que una part d'aquests rendiments els acabi tornant a ingressar l'estat via impost sobre el capital. Un finançament injust que contribueix a engrandir el dèficit fiscal: surrealista. La situació és difícil, però justament per això encara són més penoses algunes reaccions. A qualsevol altre lloc, un polític capaç de dir que no compraria deute del seu país, que no contribuiria a sostenir el seu estat en època de crisi hauria de demanar disculpes públicament. Però si, a més, ho justificués dient que no disposa dels diners, ni dels 1000 euros que costa un bo, més li valdria que anés plegant, perquè la seva credibilitat pública hauria quedat tocada de mort.

Periodista

Fabián Estapé

Estapé respon

Si més no, Rubalcaba és catedràtic

—Zapatero ha remodelat el seu govern. Com interpreteu l'ascens de Rubalcaba, felipista i defensor de Bono quan aquest s'enfrontava a les primàries a Zapatero?

—Rubalcaba és vist a Madrid com un home de grans encerts en la seva política, però que sobretot ha donat un caire absolutament dogmàtic a les seves actuacions. Aquest dogmatisme l'ha convertit en una arma de precisió, que sort n'ha tingut Zapatero, per sortir-se d'algunes dificultats. Se'n diuen moltes coses, però almenys és catedràtic, cosa que em temo que no poden dir alguns altres, com Zapatero.

—Hi ha qui parla de cop d'estat intern al PSOE.

—És possible que dins la nau del PSOE hi hagi qui intenti fer naufragar algú. Això passa a tots els partits. I molts, al PSOE, pensen que Zapatero els portarà a l'enfonsament definitiu del vaixell.

—Dos ministres bascos de pes i un acord amb el PNB en matèria econòmica. El president espanyol es vol acostar a Euskadi?

—Motius per acostar-s'hi en té molts. Zapatero vol que els bascos no l'emprenyin amb la qüestió nacional, i està convençut que si els dona més diners –i càrrecs, és clar– les coses aniran millor.

—En canvi, el PSC perd un ministeri i només queda Carme Chacón a Defensa. S'ha de llegir cap missatge, en aquest sentit?

—Per al PSOE no hi ha quotes, perquè tots els seus ministres són espanyols... El PSC continuarà essent fidel al PSOE, amb deu ministres o amb cap. I els lligams entre Chacón i Zapatero es mantenen intactes; encara més, s'han intensificat.

—I com interpreteu que el nou ministre de Treball sigui un sindicalista?

—Primer, perquè, com tothom sap, UGT és el sindicat del PSOE. I, en segon lloc, perquè la pilota s'ha fet tan grossa que el president espanyol creu que l'única manera de resoldre-ho és com es fa moltes vegades, donant un càrrec i un bon sou.

—Tot i el nou ministre, els sindicats ja han convocat més protestes el 15 i el 18 de desembre. De què pot servir un ministre sindicalista, aleshores?

—No serveix de res. I em temo que aquest nou ministre tampoc no posarà fil a l'agulla als veritables problemes de desocupació.

—A França la reforma de les pensions ja és una realitat. Creieu que a l'estat espanyol s'arribarà a un acord amb els agents socials, o l'executiu acabarà imposant la reforma?

—Ara crec que hi ha tendència a imposar reformes arreu. Si ho fa França, Madrid no s'estarà de res.

—Sou partidari que treballem fins a 67 anys, o hi ha més fórmules per assegurar una pensió digna?

—Hi ha més fórmules, però s'ha de tenir en compte la durada de les pensions, que es podrien allargar més sense problemes excessius.

—El candidat del PSC a la presidència de Catalunya, José Montilla, ha promès ajudes als ni-ni, joves que ni estudien ni treballen...

—És una manera de reduir la desocupació al país? És una broma? Jo crec que val més que aquests que no volen fotre res pleguin de tot.

—Té possibilitats, Joan Rosell, de presidir la patronal CEOE?

—Sí que en té, perquè és un home amb habilitat extrema, i durant anys va ser el president d'Enher i Fecsa.

Gemma Aguilera